

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Mgr. Daniely Zemanové a soudců JUDr. Radana Malíka a JUDr. Barbary Pořízkové v právní věci žalobce: **RoBiN OIL s.r.o.**, se sídlem Libušina 172, Kladno, zastoupený JUDr. Liborem Janků, advokátem se sídlem Májová 23, Cheb, proti žalovanému: **Krajský úřad Karlovarského kraje**, se sídlem Závodní 353/88, Karlovy Vary, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 20. 10. 2008, č. j. 453/SÚ/08/Mas-2, za účasti osob zúčastněných na řízení: 1) **Obec Potůčky**, se sídlem Potůčky 58, 2) **Pozemkový fond České republiky**, se sídlem Husinecká 1024/11a, Praha 3, a 3) **Krajská správa a údržba silnic Karlovarského kraje**, příspěvková organizace, se sídlem Chebská 282, Sokolov, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Plzni ze dne 30. 11. 2009, č. j. 57 Ca 98/2008 - 88,

t a k t o :

Rozsudek Krajského soudu v Plzni ze dne 30. 11. 2009, č. j. 57 Ca 98/2008 - 88, **se zrušuje** a věc **se vrací** tomuto soudu k dalšímu řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce (dále jen „stěžovatel“) včas podanou kasační stížností napadá v záhlaví označený rozsudek Krajského soudu v Plzni (dále jen „krajský soud“), kterým byla zamítnuta jeho žaloba proti rozhodnutí žalovaného ze dne 20. 10. 2008, č. j. 453/SÚ/08/Mas-2. Tímto rozhodnutím žalovaný změnil rozhodnutí Městského úřadu Ostrov, odboru výstavby (dále jen „stavební úřad“), ze dne 20. 6. 2008, č. j. VÝST/5304/08/Lu, kterým bylo vydáno stavební povolení na stavbu

„Modernizace silnice II/221 Horní Blatná – Potůčky (km 65,275 až 66,393)“
v katastrálním území Potůčky.

Stěžovatel označuje jako důvody kasační stížnosti skutečnosti uvedené v § 103 odst. 1 písm. a) a b) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“). Namítá, že jako vlastník pozemku p. č. 311/1, nacházejícího se v k. ú. Potůčky, uplatnil při ústním jednání konaném dne 13. 5. 2008 nesouhlasné stanovisko s realizací výše uvedené stavby, na což žadatel o stavební povolení [osoba zúčastněná na řízení ad 3)] reagoval vypuštěním úpravy části pozemkové parcely č. 311/1 z návrhu, a stavební úřad následně zahrnul tuto změnu jako jednu z podmínek stavebního povolení, když v části II. pod bodem 16 výslovně uvedl, že na základě nesouhlasu vlastníka nebude úprava sjezdu na pozemek p. č. 311/1 v k. ú. Potůčky realizována. V návaznosti na v kasační stížnosti citovaná ustanovení § 44 - § 45 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), stěžovatel poukazuje na skutečnost, že žadatel o stavební povolení není oprávněn neomezeně disponovat s podaným návrhem a v zásadě je vázán jeho obsahem. Stěžovatel upozorňuje, že v daném případě stavební úřad nepostupoval v souladu s § 114 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „stavební zákon“), neboť mu nebyl předestřen nový návrh žadatele, a tedy ani nemohlo dojít k procesu jednání o tomto návrhu. Stěžovatel namítá, že pokud byl nucen opustit ústní jednání před jeho ukončením a až po jeho odchodu žadatel navrhl změnu, mělo být ústní jednání odročeno, aby stěžovatel mohl na tuto změnu reagovat. Stěžovatel se v této souvislosti neztotožňuje se závěry krajského soudu, že vypuštění sjezdu na pozemek v jeho vlastnictví nelze (vzhledem k charakteru celé plánované stavby) považovat za změnu zásadní, která by představovala změnu předmětu řízení. Z uvedených důvodů proto stěžovatel navrhuje, aby Nejvyšší správní soud napadený rozsudek krajského soudu zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení.

Žalovaný se ve svém vyjádření ke kasační stížnosti v plném rozsahu ztotožňuje se závěry vyslovenými krajským soudem v napadeném rozhodnutí. Navrhuje proto kasační stížnost jako nedůvodnou zamítnout.

Osoby zúčastněné na řízení se k obsahu podané kasační stížnosti nevyjádřily.

Z obsahu předloženého spisu Nejvyšší správní soud zjistil následující skutečnosti rozhodné pro posouzení důvodnosti kasační stížnosti:

Krajská správa a údržba silnic Karlovarského kraje, příspěvková organizace [osoba zúčastněná na řízení ad 3) a dále též „stavebník“], doručila dne 3. 3. 2008 na stavební úřad žádost o stavební povolení na stavbu „Modernizace silnice II/221 Horní Blatná – Potůčky (km 65,275 – km 66,393)“. Z podané žádosti vyplývá, že se jednalo o stavební povolení na rekonstrukci silnice II/221 v úseku mezi obcemi

Horní Blatná a Potůčky v délce cca 1,118 km, zahrnující úpravu šířkového uspořádání komunikace na S 7,5/60, rekonstrukci krytu s částečným vyrovnaním příčných sklonů dle provedené diagnostiky, obnovu a doplnění systému odvodnění včetně rekonstrukce propustků, obnovu vodorovného dopravního značení, opravu a doplnění svislého dopravního značení, doplnění opěrných zdí, doplnění svodidel v místech, kde to vyžaduje bezpečnost provozu dle platných předpisů, výškové vyrovnaní, příp. výměnu poškozených povrchových znaků inženýrských sítí.

Dne 22. 4. 2008 stavební úřad oznámil zahájení stavebního řízení a jeho účastníky pozval k ústnímu jednání, které se konalo dne 13. 5. 2008 od 9 hodin na Obecním úřadě v Potůčkách. V oznámení o zahájení řízení je uveden rozsah stavby v podrobném členění na SO 001, 101, 151, 205, 206, 207 a 401, po kterém následuje poučení, že dotčené orgány a účastníci řízení mohou závazná stanoviska a námítky, popřípadě důkazy uplatnit nejpozději při ústním jednání, jinak k nim nebude přihlédnuto.

O konaném ústním jednání byl pořízen protokol, jehož přílohou je písemné stanovisko stěžovatele označené jako nesouhlasné stanovisko, datované 13. 5. 2008, podepsané Ing. S., následujícího znění: „*Jménem vlastníka pozemku p. č. 311/1 v k. ú. Potůčky, kterého se záměr realizace bezprostředně dotýká, nelze do doby rozhodnutí Obecního úřadu Potůčky o žádosti vlastníka tohoto pozemku společnosti RoBiN OIL s.r.o., evidované na Obecním úřadu Potůčky pod č. j. 49/03/08, vydat jiné než nesouhlasné stanovisko s realizací stavby modernizace silnice II/221 Horní Blatná – Potůčky (km 65,275 až 66,393)*“. Druhé vyhotovení protokolu o jednání, začíslované ve správním spisu jako č. 1. 6a, obsahuje pod bodem 4 citaci shora uvedeného stanoviska, po níž následuje informace o průběhu úkonu, tj. že Ing. S. nepředal uvedené stanovisko svolavateli řízení, ale starostce obce Potůčky a z jednání odešel. V protokolu je dále uvedeno, že stavební úřad byl díky neobvyklému způsobu předání seznámen se stanoviskem až po jednání, a proto nemohl zástupci společnosti RoBiN OIL, s.r.o., pro jeho nepřítomnost sdělit své stanovisko. Stavebník Krajská správa a údržba silnic vypouští úpravu části parcely č. 311/1 a stavební úřad tuto změnu zahrne do stavebního povolení.

Obsahem správního spisu je dále dopis pověřené zaměstnankyně stavebníka, J. B., doručený elektronicky na stavební úřad dne 14. 5. 2008, obsahující prohlášení, že čerpací stanice pohonných hmot RoBiN OIL v Potůčkách včetně dopravního napojení na silnici II/221 nebude předmětem této stavby. K e-mailu byl přiložen plán stavby s vyznačením, že zábor č. 64 (dotýkající se parcely č. 311/1) nebude uplatňován.

Stěžovatel podáním ze dne 30. 5. 2008 navrhl přerušit probíhající stavební řízení s odůvodněním, že 1/ podal shora citované nesouhlasné stanovisko, 2/ z předložené projektové dokumentace vyplývá, že při realizaci stavby budou provedeny sjezd a výjezd na pozemek p. č. 311/1 v k. ú. Potůčky ve vlastnictví

stěžovatele a na jeho náklady a 3/ dosud nebylo rozhodnuto o žádosti stěžovatele ze dne 20. 3. 2008, evidované na Obecním úřadu Potůčky pod č. j. 49/03/08, o povolení stavby čerpací stanice pohonných hmot na pozemku p. č. 311/1 v k. ú. Potůčky, přestože se stavba bezprostředně a výrazným způsobem dotýká vlastníka uvedeného pozemku.

Na toto podání reagoval stavební úřad dopisem ze dne 19. 6. 2008 (č. j. výst/12520/08/Lu), v němž stěžovateli sděluje, že na základě uplatněného nesouhlasného stanoviska ze dne 13. 5. 2008 bylo rozhodnuto o úpravě sjezdu ze silnice II/221 tak, aby nezasahoval na p. č. 311/1, že práce zahrnuté do předmětné stavby budou hrazeny z prostředků stavebníka a že žádost, podaná stěžovatelem na Obecním úřadě v Potůčkách, není předmětem nyní vedeného stavebního řízení. Tato písemnost byla stěžovateli doručena dne 24. 6. 2008.

Následně stavební úřad vydal dne 20. 6. 2008 stavební povolení, v němž pod bodem 16 podmínek pro provedení stavby uvedl, že „*na základě nesouhlasu vlastníka pozemku RoBiN OIL s.r.o. nebude realizována úprava sjezdu na pozemek p. č. 311/1 v k. ú. Potůčky*“. V odůvodnění stavební úřad poukázal na skutečnost, že stěžovatel předložil při ústním jednání nesouhlasné stanovisko ke zřízení sjezdu na pozemek p. č. 311/1 v k. ú. Potůčky, a na základě rozhodnutí investora (stavebníka) byl tedy tento sjezd vypuštěn. Požadavek na přerušení stavebního řízení do doby povolení stavby čerpací stanice pohonných hmot stavební úřad neakceptoval, neboť neměl souvislost s projednávanou stavbou, o čemž byl stěžovatel vyrozuměn dopisem ze dne 19. 6. 2008.

Proti tomuto rozhodnutí podal stěžovatel odvolání. Žalovaný rozhodnutím ze dne 20. 10. 2008, č. j. 453/SÚ/08/Mas-2, zčásti změnil vydané stavební povolení doplněním výroku III. o zamítnutí námítky stěžovatele, ve zbytku odvoláním napadené rozhodnutí potvrdil. V odůvodnění rozhodnutí uvedl, že stavební úřad, který se s námitkami účastníků vypořádal toliko v odůvodnění vydaného stavebního povolení, porušil ustanovení § 115 odst. 1 stavebního zákona, podle kterého musí být rozhodnutí o námitkách součástí výroku o stavebním povolení. Možnost provést změnu výroku žalovaný odůvodnil tak, že žádnému z účastníků nehrozila újma z důvodu ztráty možnosti podat opravný prostředek. K věci samé dále žalovaný konstatoval, že na stěžovatelem vznesenou námitku reagoval žadatel o stavební povolení tak, že ze svého návrhu vypustil sjezd na pozemek odvolatele, tj. předmětná stavba se již nedotýkala stěžovatele přímo, ale pouze z titulu vlastníka sousedního pozemku. Skutečnost, že na provedenou změnu nemohl stěžovatel reagovat, nebyla zapříčiněna jednáním ze strany správního orgánu, ale nestandardním postupem stěžovatele, který, ač byl v oznámení o zahájení řízení poučen o tom, že ústní jednání je poslední možností pro uplatnění námitek či stanovisek, námitku nepředal úřední osobě a z jednání odešel před jeho ukončením. Obsahem námítky stěžovatele bylo nesouhlasné stanovisko s realizací stavby, a proto žadatel o stavební povolení upravil svůj návrh tak, aby se vlastní stavba

stěžovatele dotýkala co nejméně. Proti této úpravě již stěžovatel nevznnesl námitky, a stavební úřad proto zahrnul tuto změnu do podmínek pro provedení stavby. Pochybení stavebního úřadu, který o námitce stěžovatele náležitě nerozhodl, bylo napraveno v odvolacím řízení, a to změnou prvostupňového správního rozhodnutí spočívající v doplnění výrokové části o rozhodnutí o námitkách.

Stěžovatel se proti rozhodnutí žalovaného bránil žalobou u krajského soudu, v níž namítal, že žalovaný dodatečným rozhodnutím o zamítnutí námitky stěžovatele pochybení prvostupňového stavebního úřadu nenapravil. Dle názoru stěžovatele došlo v průběhu stavebního řízení k vyloučení možnosti vyjádřit se ke změně navržené žadatelem, neboť stěžovatel uplatnil svou námitku při ústním jednání, a i když jednání před jeho skončením opustil z důvodu časové tísně, předpokládal, že správní orgán o jeho námitce rozhodne. Pokud žadatel následně zásadním způsobem změnil žádost o stavební povolení, změnil tím i předmět řízení, o čemž měl být stěžovatel informován.

Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí žalovaného včetně řízení, které jeho vydání předcházelo, a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná. V odůvodnění rozhodnutí krajský soud konstatoval, že vypuštění sjezdu na pozemek stěžovatele nelze vzhledem k charakteru celé plánované stavby považovat za zásadní změnu, která by představovala „změnu předmětu řízení“ ze strany navrhovatele. Stěžovatel vznesl při ústním jednání námitku, a aniž by se účastnil jejího projednávání, jednání opustil, přestože byl poučen, že veškeré námitky lze uplatnit pouze do konce tohoto jednání. Žalovaný tak v odůvodnění rozhodnutí správně konstatoval, že případný nedostatek informovanosti si stěžovatel zavinil sám a jde pouze k jeho tíži. Pokud se jednalo o tvrzení stěžovatele, že jím vznesená námitka směřovala proti realizaci celé stavby, krajský soud odkázal na ustanovení § 114 stavebního zákona, podle kterého lze námitky proti stavbě vznášet pouze v tom rozsahu, v jakém se přímo dotýkají účastníka řízení. Správní orgány tak dle názoru krajského soudu postupovaly v souladu se zákonem, pokud námitku žalobce omezily pouze na tu část stavby, která se dotýkala jeho vlastnického práva k pozemku p. č. 311/1 v k. ú. Potůčky, tj. na otázku sjezdu na pozemek stěžovatele. Krajský soud přisvědčil žalovanému, že nelze akceptovat přístup stěžovatele, který se pokouší o prodlužování řízení a oddálení rekonstrukce silnice s cílem získat pro sebe povolení pro nesouvisející stavbu – čerpací stanici pohonných hmot. K absenci rozhodnutí o námitce stěžovatele ve stavebním povolení v závěru odůvodnění krajský soud konstatoval, že s ohledem na charakter uplatněné námitky a na obsah podaného odvolání je zřejmé, že dodatečné zamítnutí námitky v rozhodnutí o odvolání je možno považovat za dostatečné a nepředstavuje porušení zásady dvojinstančnosti správního řízení. Po věcné stránce totiž námitka stěžovatele směřovala vůči jinému řízení vedenému jiným správním orgánem, v němž stěžovatel usiluje o povolení vlastního investičního záměru.

Kasační stížnost je podle § 102 a násl. s. ř. s. přípustná a podle jejího obsahu jsou v ní uplatněny důvody dle ustanovení § 103 odst. 1 písm. a) a b) s. ř. s., tj. nezákonnost spočívající v nesprávném posouzení právní otázky soudem v předcházejícím řízení [§ 103 odst. 1 písm. a) s. ř. s.]; a dále vada řízení spočívající v tom, že skutková podstata, z níž správní orgán v napadeném rozhodnutí vycházel, nemá oporu ve spisech nebo je s nimi v rozporu, nebo že při jejím zjišťování byl porušen zákon v ustanoveních o řízení před správním orgánem takovým způsobem, že to mohlo ovlivnit zákonnost, a pro tuto důvodně vytýkanou vadu soud, který ve věci rozhodoval, napadené rozhodnutí správního orgánu měl zrušit [§ 103 odst. 1 písm. b) s. ř. s.]. Rozsahem a důvody kasační stížnosti je Nejvyšší správní soud podle § 109 odst. 2 a 3 s. ř. s. vázán.

Nejvyšší správní soud přezkoumal napadený rozsudek krajského soudu a dospěl k závěru, že kasační stížnost je důvodná.

Stěžovatel v kasační stížnosti nejprve namítl, že žadatel o stavební povolení není oprávněn disponovat s návrhem na zahájení řízení neomezeně, v zásadě je vázán jeho obsahem. Tuto úvahu blíže nekonkretizoval a neuvedl, jaký závěr napadeného rozhodnutí krajského soudu tímto zpochybňuje. Odkázal pouze na některá ustanovení správního řádu včetně § 45 odst. 4 tohoto zákona, dle něhož může žadatel svým návrhem plně disponovat, tj. zúžit předmět žádosti či ji vzít zpět, toto právo však nelze uplatnit v době od vydání rozhodnutí správního orgánu prvního stupně do zahájení odvolacího řízení. Nejvyšší správní soud k této námitce poukazuje na její obecnost a nespojení právní argumentace se skutkovými okolnostmi projednávané věci. Z těchto důvodů ji nelze věcně přezkoumat.

Dále stěžovatel uvedl, že správní orgán se má po podání námítky ve stavebním řízení pokusit o smírné odstranění rozporu a teprve poté má o námitce účastníka rozhodnout. Stavební úřad v dané věci tento postup v souladu s § 114 odst. 3 stavebního zákona a § 5 správního řádu nedodržel, neboť stěžovateli nebyl předestřen nový návrh žadatele a nemohlo dojít k procesu jednání o tomto návrhu. Dle Nejvyššího správního soudu nelze obecně dovodit povinnost stavebního úřadu ve všech případech po podání námítky účastníka řízení dle § 114 odst. 1 stavebního zákona iniciovat „smírčí řízení“. Postup stavebního úřadu stanovený § 114 odst. 3 stavebního zákona je nutno posoudit dle konkrétních okolností projednávané věci. Z ustanovení § 114 odst. 3 stavebního zákona vyplývá, že nedosažení dohody mezi účastníky řízení je předpokladem kompetence stavebního úřadu vydat o této námitce vlastní rozhodnutí (za dalších podmínek stanovených citovaným ustanovením). Není zde však explicitně vyjádřena povinnost stavebního úřadu činit konkrétní úkony k dosažení takové dohody ani jinak upravit řízení, které má rozhodnutí stavebního úřadu o námitce účastníka předcházet. Lze konstatovat, že před tím, než stavební úřad rozhodne dle § 114 odst. 3 stavebního zákona o námitce uplatněné účastníkem řízení, musí být stavebním úřadem spolehlivě zjištěno, že o této námitce nedošlo mezi účastníky k dohodě.

Spornou otázkou však zůstává, zda stavební úřad byl povinen seznámit stěžovatele s úpravou předmětu řízení učiněnou stavebníkem na základě jeho námítky a dát mu prostor pro vyjádření se k této úpravě. K pochybnostem týkajícím se formální stránky uplatnění námítky stěžovatelem při ústním jednání dne 13. 5. 2008 je nutno konstatovat, že stavební úřad i přes nestandardní postup stěžovatele nezpochybnil, že námitka byla stěžovatelem na tomto ústním jednání uplatněna a z dalšího průběhu stavebního řízení je zřejmé, že námitku považoval za řádně uplatněnou. Na základě této námítky stavebník následující den po ústním jednání (14. 5. 2008) oznámil stavebnímu úřadu, že předmětem stavby, o jejíž povolení žádal, nebude oproti původnímu návrhu zábor č. 64 na pozemku stěžovatele, včetně dopravního napojení. Stavební úřad tuto skutečnost oznámil stěžovateli dopisem ze dne 19. 6. 2008 (doručeno 24. 6. 2008) a vzápětí dne 20. 6. 2008, tj. ještě před tím, nežli se měl stěžovatel možnost s touto skutečností seznámit, vydal ve věci stavební povolení, přičemž změnu stavby navrženou stavebníkem ve svém rozhodnutí akceptoval. Tento způsob vedení řízení však dle názoru Nejvyššího správního soudu není v souladu se zákonem. Ústní jednání stavební úřad svolává za účelem vyjádření se účastníků řízení k předloženým podkladům pro stavbu. Dle judikatury Nejvyššího správního soudu (viz např. rozsudek ze dne 22. 3. 2007, č. j. 8 As 19/2005 – 122, dostupný na www.nssoud.cz) je nutno před konáním ústního jednání zajistit kompletní podkladovou dokumentaci, na základě které mohou účastníci své námítky uplatnit. Jestliže je při ústním jednání uplatněna námitka, na kterou stavebník reaguje změnou podkladové dokumentace, jako tomu bylo v dané věci, pak je povinností stavebního úřadu dát dle povahy změny nejméně účastníkům, jichž se tato dodatečná úprava povolované stavby týká, možnost na takovou změnu opět reagovat a vyjádřit k ní své stanovisko. Účastníci se před ústním jednáním seznamují s projektovou dokumentací a navrhovanou podobou stavby v určité podobě, zákon jim dává právo uplatnit proti ní své námítky. Pokud se tato podoba změní, pak je z logiky věci nutno jim toto právo zachovat, tj. dát jim možnost se seznámit se změněnou podobou stavby a uplatnit i proti ní své námítky. Jiný výklad by byl popřením smyslu konání ústního jednání, neboť účastníci řízení by dostali možnost vyjádřit se k určité podobě povolované stavby, přičemž toto právo by bylo považováno za vyčerpané bez ohledu na to, že by se projektová dokumentace, způsob provádění a užívání stavby následně změnily.

Krajský soud v napadeném rozsudku vyslovil názor, že změnu navrženou stavebníkem a akceptovanou stavebním úřadem, tj. vypuštění záboru a sjezdu na pozemek stěžovatele, vzhledem k charakteru stavby nelze považovat za zásadní změnu předmětu řízení. V obecné rovině lze s tímto názorem souhlasit, v projednávané věci však nikoliv. Krajský soud v odůvodnění neuvedl, jaký postup stavebního úřadu by považoval za správný v případě, že by se o zásadní změnu předmětu řízení jednalo. Stavební zákon tuto otázku výslovně neřeší, proto je nutno vycházet z výkladu provedeného v předchozím odstavci odůvodnění tohoto rozhodnutí, tj. pokud se změní předmět řízení, je třeba dát účastníkům prostor pro

podání námitek i vůči upravenému předmětu řízení. V projednávané věci se jedná o práva uplatňovaná ve stavebním řízení stěžovatelem jakožto účastníkem řízení, nejdříve na základě vlastnictví pozemku, na kterém má být stavba (její část) realizována, po úpravě dokumentace již pouze z titulu vlastnictví pozemku sousedícího s povolovanou stavbou. Stěžovatel může ve stavebním řízení uplatňovat pouze práva vyplývající z titulu jeho účastenství, tedy z titulu vlastnictví jeho pozemků. Ve vztahu k těmto pozemkům však nelze dodatečnou úpravu projektové dokumentace ze dne 14. 5. 2008, provedenou stavebníkem na základě jeho námítky označit za marginální. Vůči osobě stěžovatele jakožto vlastníka pozemků dotčených úpravou projektové dokumentace se jednalo bez pochybností o podstatnou změnu povolované stavby, přičemž na úpravu provedenou stavebníkem neměl možnost nijak reagovat. Stavební úřad měl tedy dle § 114 stavebního zákona, ve spojení s § 4 odst. 3, 4 správního řádu, dát stěžovateli před vydáním stavebního povolení, po úpravě předmětu řízení týkajícího se pozemků stěžovatele prostor pro seznámení se s obsahem této úpravy a podání vyjádření, případně námitek k nové podobě povolované stavby.

Krajský soud toto pochybení v napadeném rozsudku vyhodnotil nesprávně. Uvedl, že úpravu provedenou stavebníkem dne 14. 5. 2008 nebylo možno označit za „změnu předmětu řízení“, přičemž vycházel pouze z porovnání celkové podoby stavby vůči této úpravě, aniž se vypořádal se vztahem provedené změny k pozemkům stěžovatele. Krajský soud k této úvaze poukázal na odchod stěžovatele z ústního jednání před jeho ukončením z toho dovodil, že stěžovatel si případný nedostatek informovanosti o projednání jeho námítky zavinil sám a jde k jeho tíži. Tento závěr však nemá oporu v zákoně ani ve spisové dokumentaci. Lze souhlasit s tím, že stěžovatel uplatnil při jednání dne 13. 5. 2008 svou námitku nestandardním způsobem a z jednání předčasně odešel. Pokud by stavební úřad při ústním jednání po jeho odchodu námitku projednal, stavebník by rovněž zde navrhl změnu projektové dokumentace vzhledem k pozemkům stěžovatele a stěžovatel by nereagoval z důvodu své nepřítomnosti, potom by bylo možno závěr krajského soudu podpořit. To se však v projednávané věci nestalo. Stavební úřad přijal nestandardně podanou námitku stěžovatele jako včasnou a při ústním jednání ji neprojednával. To ostatně stavební zákon v § 114 ani nepředpokládá. Přestože je jistě vhodné využít prostor ústního jednání a přítomnost účastníků řízení k okamžitému vypořádání jejich námitek a k jejich seznámení s výsledným rozhodnutím o nich, zákon to stavebnímu úřadu neukládá a v některých případech to vzhledem k např. početnosti či závažnosti podaných námitek ani není realizovatelné. V projednávané věci byla námitka stěžovatele dle protokolu o jednání přijata a evidována. Ve věci není sporné, že úprava projektové dokumentace ve vztahu k pozemku stěžovatele byla stavebníkem provedena až následujícího dne. Proto závěr krajského soudu, že stěžovatel se mohl seznámit s výsledkem projednání jeho námítky, pokud by byl přítomen do konce ústního jednání, nemá oporu ve zjištěném skutkovém stavu v dané věci.

Krajskému soudu i žalovanému lze přisvědčit, že stěžovatel ve své námitce podané při ústním jednání dne 13. 5. 2008 odkazuje na řízení, které nemá s povolovanou stavbou souvislost. Jestliže však na základě této námítky byl vzhledem k jeho pozemku předmět povolované stavby změněn, potom měl právo na řádný procesní postup stavebního úřadu, v jehož důsledku by mohl vyjádřit, z jakých důvodů s navrhovanou úpravou nesouhlasí. Stavební úřad by relevanci a důvodnost takto uplatněných námitek posoudil v následně vydaném stavebním povolení.

Vzhledem k výše konstatovanému pochybení je nutno přisvědčit námitce stěžovatele, že v řízení před správními orgány byl porušen zákon, pokud mu po změně projektové dokumentace, ke které měl právo podávat námitky z titulu účastníka řízení dle § 114 odst. 1 stavebního zákona, nebyl předestřen upravený návrh stavebníka a nebyla mu dána možnost se k takto upravené podobě stavby vyjádřit. Ostatní stížní body nebyly shledány důvodnými.

Nejvyšší správní soud z uvedených důvodů rozsudek krajského soudu pro nezákonnost zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení (§ 110 odst. 1 s. ř. s.). Krajský soud je v něm povinen v souladu s vysloveným právním názorem Nejvyššího správního soudu, jímž je dle ustanovení § 110 odst. 3 s. ř. s. vázán, znovu posoudit žalobní návrh stěžovatele.

V novém rozhodnutí pak krajský soud rozhodne také o náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti ve smyslu ustanovení § 110 odst. 2 s. ř. s.

P o u č e n í: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 22. července 2010

Mgr. Daniela Zemanová
předsedkyně senátu